

AZIONE
CATTOLICA
ITALIANA

Na ceste s **Pier Giorgiom**

«Hory, hory, hory, milujem vás!»

Toto vyznanie lásky je od Piera Giorgia Frassatiho, ktorý miloval hory a vnímal ich ako niečo veľké, ako prostriedok na povznášanie ducha, ako telocvičňu, kde sa zocelujú duša i telo.

Vo všetkom svojom konaní, a teda aj v drsnej kráse hôr, Pier Giorgio vždy jasne poukazoval na každodenné hľadanie Boha. Často opakoval, že sa do hôr zamilovával každý deň a že by chcel, ak by mu to štúdium dovolilo, tráviť celé dni na horách a kontemplovať veľkosť Stvoriteľa.

"Frassatiho chodníky" sú turistické trasy s prírodným, historickým a náboženským významom, venované Pierovi Giorgiovi Frassatimu. Vznikli medzi rokmi 1996 a 2012 – po jednom v každom talianskom regióne a autonómnej provincii – zásluhou Talianskeho alpského klubu (Club Alpino Italiano) v spolupráci s organizáciami Giovane montagna, Talianskou katolíckou akciou (l'Azione cattolica italiana), FUCI (Federazione Universitaria Cattolica Italiana - Talianska katolícka univerzitná federácia) a AGESCI (Associazione Guide e Scouts Cattolici Italiani - Talianska katolícka združená organizácia skautov a vodkýň).

Nasledujúc príklad Pier Giorgia sa počas týchto rokov mnohé skupiny detí, mladých aj dospelých rozhodli prežiť túto cestu ako čas formácie, duchovna a príležitostí na upevnenie vzťahov medzi ľuďmi.

Na každej ceste sa fyzická námaha spája s tou vnútornou a počas cesty si človek znovu prechádza vlastný život. Táto cesta sa teda stáva príležitosťou na nové stretnutie: začína sa od seba samého a skrz druhého človeka sa prichádza až k Bohu.

Ponúkané zamyslenia môžu byť cennou pomôckou pre všetkých, ktorí chcú kráčať vo Frassatiho stopách. Zvolené témy reflektujú jeho životné situácie a myšlienky, ktorých sa Pier Giorgio držal; spájajú jeho slová so slovami Písma a požívajú k tichu, rozjímaniu a modlitbe.

Táto zbierka textov je povzbudením pre tých, ktorí kráčajú životom a jeho zložitostami krok za krokom, s otvoreným pohľadom a pozorným srdcom; je to výzva neuzatvárať sa do strachov a nedôvery, ale prijať druhého v jeho odlišnosti, ktorá je bohatstvom, darom a zdrojom.

Šťastnú cestu, nech vás Pier Giorgio sprevádza!

don Luigi Caravella
zostavovateľ

ústredný cirkevný asistent MSaC
(Movimento Studenti di Azione Cattolica)

In cammino con
Pier Giorgio

L'Azione cattolica

ŽIVOT PIER GIORGIA

Pier Giorgio má hlboký vzťah združeniu l'Azione cattolica italiana (Talianska katolícka akcia). 14. mája 1922 sa zapísal do krúžku „Milites Mariae“ Združenia talianskej katolíckej mládeže vo svojej farnosti Crocetta v Turíne a naplno uskutočňuje motto katolíckej mládeže: „Modlitba, činnosť, obeta.“ Je to mladý človek, ktorého modlitba v je živý a neustály dialóg s Bohom - v liturgii i v osobnej modlitbe; svedčí o evanjeliu slovami i skutkami; nebojí sa obety a neváha sa niečoho vzdať, ak mu to umožní slúžiť Bohu a konať dobro.

Veľmi silno vníma dôležitosť národného rozmeru pre svoj ľudský a duchovný rast: veľké zhromaždenia ho nadchýnajú a rád sa ich zúčastňuje. Rád nadväzuje vzťahy s mladými, či už blízkymi alebo vzdialenými, pričom viera je pre neho putom, ktoré prekonáva akúkoľvek vzdialenosť.

HLAS PIER GIORGIA

V srdciach týchto zapálených mladých ľudí vládne veľké nadšenie. Viac ako tisíc bratov a sestier sa tu v Pollone zišlo, aby vzdali česť týmto novým vlajkám. Myslím si, že také nadšenie v Pollone nebolo už niekoľko rokov. Teraz sú tieto dva krúžky celkom živé. Ostáva však ešte veľa práce. Najťažšou úlohou je, aby popri týchto dvoch krúžkoch vykvitli aj sesterské organizácie – združenie katolíckych mužov a združenie katolíckych žien. Nesmieme sa však báť a musíme vždy dôverovať добрôte Boha, ktorý nám poskytne potrebnú pomoc pri zakladaní týchto dvoch dôležitých odnoží Katolíckej akcie.

list Antoniovi Severimu, 2. august 1923

Musíme sa zoceliť, aby sme boli pripravení znášať boje, ktoré určite budeme musieť vybojovať na naplnenie nášho programu, a tak v nie veľmi vzdialenej budúcnosti priniesť našej Vlasti radostnejšie dni a morálne zdravú spoločnosť. Na to všetko je však potrebná neustála modlitba, aby sme od Boha získali milosť, bez ktorej sú naše sily márne; organizovanosť a disciplína, aby sme boli pripravení konať vo vhodnej chvíli; a napokon obetovanie našich vášní a seba samých – lebo bez toho nemožno dosiahnuť cieľ.

členom krúžku „Milites Mariae“, 30. október 1922

POČÚVANIE BOŽIEHO SLOVA

Z Evanjelia podľa Matúša (5,13-16)

Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič, len ju vyhodíť von, aby ju ľudia pošliapali. Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.

MODLITBA

Ó, najsvätejšia Panna, Matka Krista a Matka Cirkvi,
s radosťou a obdivom sa pripájame
k tvojmu Magnifikátu,
k tvojmu spevu vďačnej lásky. S
tebou vzdávame vďaky Bohu,
„ktorého milosrdenstvo trvá z
pokolenia na pokolenie“, za
nádherné povolanie

a mnohoraké poslanie veriacich laikov,
ktorých Boh povolal, aby žili
v spoločenstve lásky a svätosti s Ním a aby
boli bratsky zjednotení
vo veľkej rodine Božích detí, poslaní
vyžarovať Kristovo svetlo
a šíriť oheň Ducha
svojím životom podľa evanjelia.

(don Tonino Bello)

K VÝŠINÁM

LÁSKA K HORÁM

ŽIVOT PIER GIORGIA

Pier Giorgio vyniká v mnohých športoch: hrá futbal, výborne pláva, veľmi dobre jazdí na koni; hory sú však jeho najobľúbenejším koníčkom. V jeho listoch sa neustále objavujú odkazy na krásu hôr, ktoré sú pre neho zároveň skúsenosťou očistenia, prameňom úžasu a podnetom k modlitbe chvály. Hory mu tiež dávajú príležitosť žiť lásku k blížnemu - pozýva na túry priateľov, ktorí by sa bez jeho pomoci k horám ani nepriblížili.

Mesiac pred smrťou vo veku 24 rokov sa spolu s niekoľkými priateľmi vydal na výstup do údolia Val di Lanzo, počas ktorého museli prekonať aj náročnejšie úseky. Na jednej fotografii je Pier Giorgio zachytený, ako sa drží skaly a hľadá smerom k ich cieľu. Na túto fotografiu napísal vetu „K výšinám“. Táto veta vystihuje podstatu jeho života: neustále hľadanie toho, čo človeka presahuje – smerom k tomu najvyššiemu, čo môže dosiahnuť.

Hory sú pre neho aj radosťou zdieľanou s ostatnými, príležitosťou sprevádzať svojich priateľov a priateľky, ktorí mali s týmto prostredím menšiu skúsenosť než on. Stará sa o tých, ktorí sú pomalší a unavenejší, a pomáha slabším s ťažkými batohmi. A všetko robí s dobrou náladou, pričom sa snaží prekonávať náročnosť cesty spevom.

HLAS PIER GIORGIA

Keď idete do hôr, je potrebné si najprv dať do poriadku svoje svedomie, pretože človek nikdy nevie, či sa vráti. [...] Napriek tomu sa nebojím. Naopak, túžim čoraz viac vystupovať na vrcholy, hľadiť na tie najstrmšie štíty a zakúsiť tú čistú radosť, ktorú možno zažiť iba v horách.

R. Falcicola, Pier Giorgio Frassati. „*Neživiť, ale žiť*“, Ave, Rím 2010, s. 6–7

POČÚVANIE BOŽIEHO SLOVA

Z Evanjelia podľa Matúša (14,22-23)

A hneď rozkázal učeníkom, aby nastúpili na loďku a išli pred ním na druhý breh, kým on rozpustí zástupy. Keď rozpustil zástupy, vystúpil sám na vrch modliť sa. Zvečeralo sa a on tam bol sám.

MODLITBA

Žalm 15

Pane, kto smie bývať v tvojom stánku?
Kto môže nájsť odpočinok na tvojom
svätom vrchu?
Ten, čo kráča bez poškvrny a koná
spravodlivo,
čo z úprimného srdca pravdu hovorí,
čo nepodvádza svojím jazykom,
nekrivdí svojmu blížnemu,
ani ho nepotupuje.

Čo ničomníka nemá za nič, ale ctí si
ľudí bohabojných. Čo nemení
prísahu,
aj keď mu vyjde na škodu.
Čo nepožičiava peniaze na úrok a
proti nevinnému sa nedá podplácať.
Kto si tak počína, ten sa nikdy
neskláti.

Vášeň pre priateľstvo

Prítomnosť druhých má v živote Pier Giorgia základné miesto, pretože v tvári každého, koho stretne, spoznáva Ježiša. Jeho srdce sa tak otvára k pochopeniu bratov, k prijatiu problémov i nádejí.

Vníma veľkú hodnotu priateľstva. Mnohí po jeho smrti sa nazývajú „priatelia Pier Giorgia“, hoci ho osobne len málo stretávali, no boli oslovení jeho srdečnosťou a schopnosťou vytvoriť príjemnú atmosféru a nadväzovať hlboké vzťahy. Priateľstvo je pre neho spôsobom, ako vytvárať z Cirkvi miesto prijatia, kde je každý milovaný a rešpektovaný taký, aký je. Je to vzájomná pomoc na ceste životom a blízkosť najmä v dňoch skúšky.

Pier Giorgio prežíva priateľstvo s ochotou dávať i prijímať. Vypočuje, poradí, poskytne konkrétnu pomoc - je vždy vnímavý na potreby priateľov, s pokorou toho, kto považuje za dôležité deliť sa o to, čo má. Zároveň je schopný prijať od druhých to, čo im sám predtým daroval. Dostať dar bolo pre neho zdrojom veľkej radosti; dary sa preňho spájali s prítomnosťou toho, kto ich daroval, a stávali sa znakom puta, rozprávajúcim príbehy bratskej lásky.

V pozemskom živote, po láske rodičov a sestier (pozn: tu má na mysli reholné sestry, u ktorých bol na duchovných cvičeniach), jedným z najkrajších citov je priateľstvo. A ja by som mal každý deň ďakovať Bohu, že mi dal takých dobrých priateľov a priateľky, ktorí sú pre mňa vzácnymi sprievodcami na celý život. Zakaždým, keď sa stretávam s Clementinou, som povzbudený jej veľkou dobrotou a myslím na nekonečné Dobro, ktoré už iste vykonala a ešte vykoná tak krásna Duša. [...] A čo povedať o Laure a Tine; aj ony sú Duše tak veľkodušné, že pri pohľade na ne často myslím na svoju nevďačnosť voči Bohu, pretože som tak málo odpovedal na veľké Milosti, ktoré mi Pán vo Svojom Veľkom Milosrdenstve vždy dával, nehľadiac na moje hriechy. Príklad všetkých troch, ver mi, bol pre mňa nesmierne cenný, najmä v niektorých chvíľach života, keď telo víťazí nad duchom.

list Marcovi Beltramovi, 10. apríl 1925

Pozemské priateľstvá prinášajú nášmu srdcu bolesť z odlúčenia od tých, ktorých milujeme. Ja by som si však želal, aby sme uzavreli dohodu, ktorá nepozná pozemské hranice ani časové obmedzenia - zjednotenie v modlitbe.

list Isidorovi Boninimu, 15. január 1925

POČÚVANIE BOŽIEHO SLOVA

Z Knihy Sirachovcovej (6,5-8.14-17)

Milé slovo získava mnohých priateľov a krotí nepriateľov, láskavá reč dobrého človeka rozmnožuje (dobro).

Môžeš mať mnoho takých, čo s tebou nažívajú v pokoji, ale za poradcu maj jediného z tisícich! Ak si chceš získať priateľa, získaj si ho pri skúške a nezdôveruj sa mu ľahko! Lebo niekto je priateľom za (vhodného) času, ale neostane ním, keď príde súženie.

Verný priateľ je ako mocná pevnosť, kto takého nájde, nájde si poklad. Verného priateľa nemožno kúpiť a hodnota jeho vernosti sa nedá vyvážiť zlatom a striebrom. Verný priateľ je akoby liek nesmrteľného života a tí, ktorí sa boja Pána, nájdu ho. Kto sa bojí Boha, bude mať ozaj pravé priateľstvo, lebo kto aký je, takého bude mať aj priateľa.

Prosíme Ťa, Pane, aby sme stále lepšie spoznávali samých seba a rozumeli si vo svojich túžbach a obmedzeniach. Aby nikto z nás pri budovaní vlastného života nebránil druhému žiť ten jeho. Aby nám neunikli chvíle únavy, nepohodlia a starostí druhého človeka. Aby každý z nás cítil a prežíval potreby druhých. Aby nás osobné názory nerozdeľovali, ale aby sme sa zjednocovali v hľadaní pravdy a dobra. Aby sme spolu prežívali chvíle radosti i utrpenia, nech každý chce dobro druhých a usiluje sa oň. Aby sme boli citliví, otvorení, ochotní reagovať na potreby Cirkvi a aby sme boli evanjeliovým kvasom pre svet. Aby sme z Eucharistie – hostiny bratskej lásky – vedeli čerpať svetlo a odvahu, aby sme ich darovali našim bratom a sestrám. Pane, daj, aby sme žili tvoju lásku a tak prišli k Tebe, nášmu večnému cieľu. Amen.

Študentský život Pier Giorgia sa začína v štátnej materskej škole a končí univerzitným štúdiom. V rodine je známy ako študent, ktorý nevynikal; v skutočnosti bol priemerný, známky nemal vždy výborné a neraz musel odkladať nejakú skúšku - neúspechy typické pre život mnohých študentov. Pier Giorgio sa však učeniu venoval s veľkou vážnosťou, rozhodol sa vyštudovať strojnú inžinierstvo, pretože chcel pracovať po boku jednej z najviac využívaných a najmenej chránených robotníckych skupín – baníkov.

Cieľom jeho štúdia bola služba: chcel vstúpiť do sveta práce a prispieť tam svojím dielom. Aby sa dal uskutočniť spravodlivejší svet, o ktorom sníval, bolo podľa neho potrebné získať solídnu odbornosť. Štúdium bolo pre neho povinnosťou, ktorú cítil hlboko, pretože sa stávalo zodpovednosťou, spojenou s dôraznosťou, odriekaním i obetami.

Vytrvalé úsilie venované štúdiu posilňovalo jeho morálnu pevnosť; každodenná námaha pri kontakte so záležitosťami tohoto sveta bola pre neho charakteristickou črtou laického povolania.

Keď som minule listoval v kalendári, zhrozil som sa, keď som zistil, že sa blíži polovica mesiaca, a tak som si povedal, že je čas zintenzívniť štúdium, a rozhodol som sa, že hneď ako prídem do Turína, budem "mŕtvý" pre všetkých okrem konferencie sv. Vincenta a budem študovať od rána do večera. Viem, že to vyžaduje veľa energie, ale verím v Božiu prozreteľnosť a aj v modlitby priateľov. Teším sa, že ťa znova uvidím, a chcel by som ti venovať nielen niekoľko dní, ale všetok čas, pokiaľ to nebude v období skúšok, lebo vtedy by som bol nútený dopustiť sa násilia na svojich citoch a ukradnúť si z času skúšok niekoľko hodín, aby som si mohol vychutnať tvoju milú spoločnosť.

list Isidorovi Boninimu, 15. apríl 1925

Celý život venujem štúdiu; som ako stroskotanec, ktorý zúfalo bojuje s vlnami a stále sa spolieha na záchrannú kotvu. Aby som dosiahol prístav, ktorým je skúška, som tak ponorený do prednášok, že ma takmer obklopujú a snažia sa ma v tomto boji utopiť. Mysel, nasiaknutá touto suchou vedou, občas nájde pokoj, osvieženie a duchovné potešenie v čítaní svätého Pavla. Chcel by som, aby si vyskúšal čítať svätého Pavla: je úžasný a duša sa z jeho čítania povznáša a tak máme podnet pokračovať na správnej ceste a vrátiť sa na ňu, hneď ako z nej previnením sklzneme. V stredu, dúfam, ak nie skôr, bude veľký debut. Predposledný debut v mojom živote študenta polytechniky a potom sa začne písanie diplomovej práce. Program, ako vidíš, je veľkolepý; no treba nájsť dobrú vôľu na jeho realizáciu, dúfam však, že ju postupne s Božou milosťou získam.

list Isidorovi Boninimu, 29. apríl 1925

POČÚVANIE BOŽIEHO SLOVA

Z Knihy Sirachovcovej (39,1-15)

Mudrc skúma múdrosť všetkých predkov a zapodieva sa náukou prorokov.

Má v pamäti, čo kedysi rozprávali slávni muži, a myslou preniká do zvrátov múdroslovných výpovedí. Preskúmava tajnosti múdrych výrokov a zapodieva sa záhadami múdroslovných výpovedí.

U veľmožov koná služby, ba dostavuje sa aj pred vladára. Cestuje po krajinách cudzích národov: skusuje, čo je dobré a čo zlé u ľudí.

Už na úsvite – ako sa prebudí – svojím srdcom sa oddáva Pánovi, svojmu Stvoriteľovi, a pred tvárou Najvyššieho si koná svoju modlitbu.

Svoje ústa otvára na modlitbu, aby odprosival za svoje previnenia.

Lebo ak náš všemohúci Pán bude tak chcieť, bohato mu nadelí rozumného ducha, takže ako lejak bude chrlieť zo seba výpovede Božej múdrosti a modlitbou bude zvelebovať Pána.

On sám bude upravovať jeho myseľ k rozumnosti a dá mu vysvetlenie o svojich skrytých zámeroch. Svoju vyspelosť bude prejavovať v múdrosti a svoju slávu bude zakladať na zákone zmluvy s Pánom. Premnohí pochvália jeho múdrosť, lebo ju nebude možno zničiť naveky.

Spomienka na neho nikdy neprestáva a jeho meno bude žiť z pokolenia na pokolenie.

Jeho múdrosť budú vychvalovať národy a jeho chválu bude hlásať zhromaždený ľud.

Ak bude dlho žiť, zanechá po sebe slávnejšie meno ako tisíce iní, ale i keď sa (skôr) vráti k odpočinku, bude mu to na prospech.

Nevýslovný Stvoriteľ, z pokladov svojej múdrosti si utvoril tri hierarchie anjelov a v obdivuhodnom poriadku si ich umiestnil na nebesiach, s úžasnou harmóniou si usporiadal časti vesmíru. Ty si pravý prameň svetla i múdrosti, počiatok, od ktorého všetko závisí; zniž sa a vlej do mojej temnej mysle záblesk svojej slávy, ktorý odo mňa odoženie temnotu hriechu a nevedomosti.

Ty, ktorý rozväzuješ jazyky detí a dávaš im hovoriť, zjemni moju reč a daj mojim perám milosť svojho požehnania.

Daj mi bystrosť, aby som chápal, schopnosť, aby som si zapamätal, mieru a ľahkosť pri učení, preniknutie do toho, čo čítam a dar slova.

Daj mi silu dobre začať svoje štúdium; veď ma počas mojej námahy; dopraj mi šťastné dokončenie.

Ty, ktorý si pravý Boh a pravý človek, Ježiš, môj Spasiteľ, ktorý žiješ a kraluješ naveky. Amen.

sv. Tomáš Akvinský

ROZHODNUTIE

PRE CHUDOBNÝCH

ŽIVOT PIER GIORGIA

Existuje červená niť, ktorá sa vinie životom Pier Giorgia: oddanosť chudobným. Jeho angažovanosť voči tým, ktorí potrebujú pomoc, je neustála. Začína už ako dieťa, keď daruje svoje topánky chlapcovi, ktorý zaklope na dvere ich domu, a pokračuje až do dňa svojej smrti. Pier Giorgio nemiluje „chudobných“ ako pojem: miluje každého jednotlivého chudobného človeka. Stretnutia v rámci Konferencií sv. Vincenta pre neho nie sú povinnosťou dobrého katolíka, ale spôsobom, ako zabezpečiť kontinuitu skutkov lásky. Jeho štýlom je nikdy necúvať, keď je treba niečo urobiť pre druhého, nech by to stálo čokoľvek.

Jednému priateľovi povie: „Ja som chudobný ako všetci chudobní.“ Pier Giorgio si volí nenechať si nič pre seba a preukazuje tým aj odpútanosť od majetku svojej rodiny.

Vstupuje do domov chudobných s postojom úcty, s jemnosťou, trpezlivosťou pri počúvaní a starostlivosťou v rôznych potrebách, aj tých nevyslovených. Miluje takou láskou, ktorá neprichádzala "zhora", ale rastie vedľa druhého, bok po boku.

Život je dar a je určený na darovanie. Nič si nemáme nechať pre seba, pretože nám nič nepatrí.

Keď Pier Giorgio zomrel, prišla za mnou pani C. Ronila veľa slz a hovorila, že jej chýba najväčšia opora. Plakala a rozprávala o všetkom dobrom, čo jej ten mladík urobil. Hovorila, ako vďaka nemu mohla zostať oveľa dlhšie v nemocnici po pôrode, ako sa postaral o jej prevoz, ako bol krstným otcom jej dievčatka a dal jej urobiť krstnú košielku. Keď sa jej manžel - ktorý mal vo zvyku opíjať sa - vrátil z väzenia, Pier Giorgio Frassati ho čakal pri bráne a pomohol mu zamestnať sa v továrni, kde nevyžadovali výpis z registra trestov. Taký bol Pier Giorgio pre chudobných.

Itala Nebbia

Jeho obľúbeným miestom bolo Cottolengo. Prechádzal medzi lôžkami s pozornou láskou a starostlivosťou, potešoval nešťastných a rád sa pri nich zastavil na rozhovor, akoby boli skutočne jeho bratmi - ako ich sám nazýval. Prinášal im peniaze, sladkosti a oblečenie, a napriek všetkému ľudskému odporu a strachu z možnej nákazy ich, ako svojich najdrahších priateľov, nezabudol pobožkať.

Mario Ghemlera

Nie: činnosť sa nemôže obmedziť len na ten prvý, milý, priamy a milosrdný samaritánsky zásah Konferencií sv. Vincenta. Potrebné sú masívne, spoločné kroky; potrebné je iné spoločenské nastavenie, ktoré dá spoločnosti - a štátu, ktorý ju vyjadruje - inú tvár a iné fungovanie. Pier Giorgio, ktorý ako člen vincentínskeho bratstva navštevuje rodiny chudobných, a Pier Giorgio, ktorý pôsobí v „l'avicových“ radoch Ľudovej strany (PPI), je ten istý Pier Giorgio: jedno jeho konanie sa nevyhnutne dopĺňa druhým. Spolu vytvárajú akýsi spoločný základ kresťanského pôsobenia v chorej spoločnosti.

Giorgio La Pira

HOVORIA O PIER GIORGIOVI

POČÚVANIE BOŽIEHO SLOVA

Z Evanjelia podľa Matúša (19,16-22)

Tu k nemu ktosi pristúpil a pýtal sa ho: „Učiteľ, čo dobré mám robiť, aby som mal večný život?“ On mu povedal: „Prečo sa ma pýtaš na dobré? Len jeden je dobrý. Ale ak chceš vojsť do života, zachovávať prikázania!“ On sa ho opýtal: „Ktoré?“ Ježiš povedal: „Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Cti otca i matku a milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!“ Mladík mu povedal: „Toto všetko som zachovával. Čo mi ešte chýba?“ Ježiš mu vrazil: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ Keď mladík počul toto slovo, odišiel smutný, lebo mal veľký majetok.

Modlitba k Stvoriteľovi

Pane a Otče ľudstva,
ktorý si stvoril všetkých ľudí s rovnakou
dôstojnosťou,
vlej do našich srdc ducha bratstva.
Inšpiruj nás snom o novom stretnutí,
dialógu, spravodlivosti a mieri.
Podnieť nás k vytváraniu zdravších
spoločenstiev a dôstojnejšieho sveta,
bez hladu, chudoby, násilia a vojen.

Nech sa naše srdce otvorí všetkým
ľuďom a národom zeme, aby sme
spoznávali dobro a krásu, ktoré si
zasial do každého z nich, aby sme
budovali putá jednoty, spoločných
projektov
a zdieľaných nádejí. Amen.
Amen.

pápež František, *Fratelli tutti*

MODLITBA

Na Pier Giorgiovi púta pozornosť jeho neochvejnosť: je mladým človekom, ktorý kráča cestami života s úplnou dôverou v Otcovu lásku, nesúc so sebou nadšenia i skúšky svojho mladého veku.

Prejavuje sa ako zrelý a vnímavý na problémy sveta a ľudí, zároveň je diskretný vo svojich skutkoch lásky. Jeho odpoveďou je vedomé a neustále potvrdzované „áno“.

Pier Giorgio sa zemariava na intenzívny duchovný život. Každodenná Eucharistia je pre neho stredobodom jeho cesty: prijímanie znamená preňho vstup do dôverného spoločenstva s Ježišom. Jeho modlitba je vytrvalá, vyjadruje ju spôsobom vlastným jeho dobe a má rád modlitbu ruženca počas prechádzok alebo spolu s priateľmi. Niekedy sa zúčastňuje aj na nočnej adorácii. Má osobitnú úctu k Panne Márii: keď je v Pollone, každé ráno veľmi skoro putuje modliť sa do svätyne v Orope.

Po období duchovného rozlišovania Pier Giorgio požiada o prijatie medzi dominikánskych terciárov a 28. mája 1922 vstupuje do Rádu dominikánov a prijíma meno brat Girolamo, na pamiatku Girolama Savonarolu.

Veľmi by sa mi páčilo, keby si prijal meno brat Girolamo. Nie preto, že je to meno, ktoré mám ako syn sv. Dominika, ale preto, že mi pripomína postavu - ktorá je mne a aj tebe iste veľmi drahá, keďže máš rovnaký názor ako ja na skorumpované mravy - postavu Girolama Savonarolu, ktorého meno veľmi nevhodne nosím.

Ako horlivý obdivovateľ tohto mnícha, ktorý zomrel ako svätec na popraviske, som si ho pri vstupe medzi terciárov zvolil za vzor. Žiaľ, som ešte veľmi ďaleko od toho, aby som ho napodobnil. Premysli si to a potom mi napíš, čo si o tom myslíš.

list Antonioví Villanimu, 31. august 1923

Najdrahšia, v prvom rade ti ďakujem za milý list. Pýtaš sa ma, či som veselý - a ako by som nemohol byť? Pokiaľ mi viera dáva silu, som vždy veselý! Každý katolík nemôže nebyť veselý; smútok musí byť vyhnaný z katolíckych srdc. Bolesť nie je smútok; smútok je chorobou horšou ako všetky ostatné. Táto choroba je takmer vždy spôsobená ateizmom. Cieľ, pre ktorý sme boli stvorení, nám síce ukazuje cestu, ktorá je posiatá mnohými trňami, no nie je smutná: je to radosť aj cez bolesti. A potom, v týchto dňoch moja duša plesá, pretože z Livorna prišiel Marco Beltramo.

list sestre, 14. február 1925

POČÚVANIE BOŽIEHO SLOVA

Z Evanjelia podľa Matúša (6,7-15)

Keď sa modlíte, nehovorte veľa ako pohania. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť. Nenapodobňujte ich; veď váš Otec vie, čo potrebujete, prv, ako by ste ho prosili. Vy sa budete modliť takto:

Otče náš, ktorý si na nebesiach,
posväť sa tvoje meno,
príď tvoje kráľovstvo,
buď tvoja vôľa,
ako v nebi, tak i na zemi.
Chlieb náš každodenný daj nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
ako i my odpúšťame svojim vinníkom.
A neuveď nás do pokušenia,
ale zbav nás Zlého.

Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich poklesky, aj váš nebeský Otec vám odpustí. Ale ak vy neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vaše hriechy.

Keď zakúsime svoj neúspech, pripomeň nám, že ty si Otec.
Keď bolesť zaklope na dvere nášho života, pripomeň nám, že ty si Otec.
Keď už nevieme, kto sme a kam kráčame, pripomeň nám, že ty si Otec.
Keď nás sklamú lásky a zrania priateľstvá, pripomeň nám, že ty si Otec.
Ale aj keď nás premôže krása života, pripomeň nám, že ty si Otec.

Keď sa naše sny začínajú stávať skutočnosťou, pripomeň nám, že ty si Otec.
Keď sa konečne cítime doma v srdci niekoho iného, pripomeň nám, že ty si Otec.
Pomôž nám nikdy nezabudnúť, že ty si Otec: v radosti i v bolesti, v zdraví i v chorobe.
A pomôž nám šepkať tichým hlasom, bez pýchy, každému človeku, ktorý žije na tomto svete, že ty si Otec.

Svojím príkladom hlása, že "blažený" život je život v Kristovom Duchu, v Duchu blahoslavenstiev, a že len ten, kto sa stane „človekom blahoslavenstiev“, dokáže odovzdať svojim bratom lásku a pokoj. Opakuje, že naozaj stojí za to obetovať všetko, aby sme slúžili Pánovi. Svedčí o tom, že svätosť je možná pre všetkých a že iba revolúcia lásky môže zapáliť v srdciach ľudí nádej na lepšiu budúcnosť.

svätý Ján Pavol II., *Homília pri blahorečení Pier Giorgia Frassatiho*, 20. máj 1990

Jeho život bol celý zahalený Božou milosťou a láskou a prežil ho s pokojom a radosťou v horlivej službe Kristovi a bratom. Mladý človek, tak ako vy, sa s veľkým nasadením venoval svojmu kresťanskému formovaniu a vydával jednoduché a účinné svedectvo viery. Bol to mladík fascinovaný krásou evanjelia blahoslavenstiev, ktorý zažil plnosť radosti z priateľstva s Kristom, z jeho nasledovania a z pocitu, že je živou súčasťou cirkvi. Drahí mladí, majte odvahu vybrať si to, čo je v živote podstatné! „Žiť a nie prežívať“, opakoval blahoslavený Pier Giorgio Frassati. Tak ako on, objavte, že stojí za to angažovať sa pre Boha a s Bohom, odpovedať na jeho volanie v zásadných aj každodenných rozhodnutiach, aj keď to niečo stojí!

Benedikt XVI., *Príhovor pri stretnutí s mladými*, 2. máj 2010

Drahý priateľu, každý deň viac a viac chápem, aká je to Milosť byť Katolíkom. Úbohí nešťastníci, ktorí nemajú Vieru: žiť bez Viery, bez dedičstva, ktoré je potrebné brániť, bez neustáleho boja za Pravdu, to nie je život, ale živorenie. My nikdy nesmieme živoriť, ale žiť, pretože aj pri každom sklamaní si musíme pripomínať, že sme jediní, ktorí vlastnime Pravdu, máme Vieru, ktorú je potrebné obhajovať, Nádej, ktorú je potrebné dosiahnuť, našu Vlast'. A preto preč so všetkou melanchóliou, ktorá môže prísť len vtedy, keď sa stratí Viera.

list Isidorovi Boninimu, 27. február 1925

POČÚVANIE BOŽIEHO SLOVA

Z Evanjelia podľa Matúša (5,1-12)

Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch.

A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci. Otvoril ústa a učil ich:

„Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.

Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.

Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.

Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.

Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.

Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.

Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi.

Tak prenasledovali aj prorokov, ktorí boli pred vami."

Zaved' ma na púšť, Duchu Svätý, ale
neopúšťaj ma v pokušení.
Zaved' ma aj do prachu,
ale nedovoľ, aby som zabľúdil.
Nechaj ma v tichu, ale len preto, aby som
mohol počuť tvoj hlas.
Zasej do tohto kamenného srdca semeno
Slova, ale nedovoľ, aby uschlo.
Daj, nech je tvoja prítomnosť prameňom
živej vody, aby mohlo vyklíčiť k novému
životu.

Ved' ma púšťou, Duchu Svätý!
Ty, ktorý robíš srdcia poddajnými Slovu,
ty, ktorý stále vedieš k láske,
ty, ktorý rozjasňuješ tieň duše,
ty, ktorý zahaľuješ moju nahotu,
ty, ktorý nás robíš pevným stĺpom proti zlému,
ty, ktorý nás robíš schopnými prijať Boha.
Zaved' ma na púšť, ale zostaň,
strážca Zmŕ tychvstalého, olej v lampách,
zostaň ... a čakaj so mnou na návrat,
nie môjho pána, ale môjho Milovaného.

MODLITBA